

פקודת הפירושים (תקון).

מס' 26 לש' 1943.

פקודה הבאה לתקן את פקודת הפירושים.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה, בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י), לאמור: —

2. פקודה זו תקרא פקודת הפירושים (תקון), 1943, וקוראין אותה כאחד עם פקודת הפירושים הקרויה להלן „הפקודה העיקרית“.

2. סעיף 3 של הפקודה העיקרית יתוקן ע"י בטול הגדרת המונח „מושל מחוז“ המופיעה בו, והחלפתה בהגדרה דלקמן: —

„מושל מחוז“ פירושו מושל מחוז הממונה על כל מחוז שהוכרו כמחוז עפ"י הוראות סעיף 11 מדברי המלך במועצה על פלשתינה (א"י), 1922 עד 1939. והוא כולל — ורואין מונח זה כאילו כלל תמיד — סגן מושל מחוז או עוזר למושל מחוז שנתכנו על אותו מחוז“.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון

10 בדצמבר, 1943.

פקודת ההגבלות על שכר דירה (בתי עסק) (תקון).

מס' 27 לש' 1943.

פקודה המתקנת את פקודת ההגבלות על שכר-דירה (בתי עסק), 1941.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה, בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור: —

1. פקודה זו תקרא פקודת ההגבלות על שכר-דירה (בתי עסק) (תקון), 1943, וקוראין אותה כאחד עם פקודת ההגבלות על שכר דירה (בתי-עסק), 1941, הקרויה להלן „הפקודה העיקרית“.

2. סעיף 9 של הפקודה העיקרית יבוטל והסעיף דלקמן יבוא במקומו: —

9. כל המוצא עצמו מקופח ע"י החלטתו של בית-דין לשכר דירה, רשאי לערער עליה בפני בית המשפט המחוזי ברשות מאת נשיאו. את הבקשה לשם קבלת רשות לערער יש להגיש תוך ארבעה עשר יום מומן מתן ההחלטה הנ"ל, ואם ניתנה רשות זו, יוגש הערעור תוך ארבעה עשר יום מתאריך הצו הנותן את הרשות. לכשניתן הצו במעמד המבקש, ואילו אם ניתן הצו בהעדרו, יוגש הערעור תוך ארבעה עשר יום למן התאריך שבו הודיעו למבקש כי ניתנה לו רשות זו, בתנאי כי מותר לו למבקש הנ"ל להגיש את ערעורו לפני שהודיעו לו כנ"ל“.

3. אם לפני תחילת התוקף של פקודה זו הגיש אדם שראה עצמו מקופח ע"י החלטה של בית-דין לשכר דירה ערעור בפני בית משפט מחוזי ברשות מאת נשיאו, אלא שלא ניתנה החלטה בערעור בתחילת תוקפה של פקודה זו, רואין ערעור זה כאילו הוגש בזמן אם הוגש במועד שנקבע בסעיף 9 של הפקודה העיקרית, כפי שהוחק בסעיף 2 של פקודה זו.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון

10 בדצמבר, 1943.

פקודת הפיצויים לעובדים (תקון) (מס' 2).

מס' 28 לש' 1943.

פקודה הבאה לתקן את פקודת הפיצויים לעובדים.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור: —

1. פקודה זו תקרא פקודת הפיצויים לעובדים (תקון) (מס' 2), 1943, וקוראין אותה כאחד עם פקודת הפיצויים לעובדים, הקרויה להלן „הפקודה העיקרית“.